

Švytyyst! Į šalis pasklido medžių lapai. Tai Meškėnas liuoktelėjo į didžiulę įvairiaspalvių lapų krūvą. Ruduo su savimi atsinešė pasalūniškų vėjo gūsių, trapių voratinklių, limpančių prie veido, ir vėsių ūkanų pamiškėje.

– Man patinka ruduo, – šalia Meškėno įsitaisė geriausias jo draugas Šikšnosparniukas. – Rudenį mano gimtadienis!

Gimtadienis – svarbi diena! Meškėnas jau nuo vasaros suko galvą, ką gi šiemet dovanoti Šikšnosparniukui. Pernai geriausiam draugui jis įteikė dailiai supakuotą kamuoliuką. Bet Šikšnosparniukas jo iki šiol neišpakavo.

„Gal nepatinka?“ – vis klausdavo Meškėnas.

– Patinka, labai patinka! – tikino Šikšnosparniukas. – Bet noriu jį pasaugoti, kad nesprogtų ar nepasimestų.

Šikšnosparniukas mėgo kaupti ir taupyti naujus daiktus. „Šiemet dovanosiu pyragą! Jam tikrai neatsispirs ir gavęs iškart sušlamš!“ – nusprendė Meškėnas.

